mees, woi mis mul puudu on? Sellele wastan: See wõib eht küll sealt saadik nõnda olla; aga lubage mind ühe lühikese tähenduse öölda: Seäst eht kärbes lendab ika nii kaua hea meelega lauldes küünla eht peeru tule ümber ja röömustab ennast tule walguse ja sooja üle, kunni ta wiimaks küünla jala körwas laua peal eht peeru-tule al parandal maas jalgu si-putab ja suure waluga hinge heidab. Kas see wale on? Kas pole kõik sugused hirmsad ja koledad teud wiina lakkujatega olnud? Kes on suu täie juure jäänd, misga ta peale hakkand? Wiina wõtmine läheb ennemalt kord korralt enamaks kui wähemaks; see pruuk kaswab ennem, kui kahaneb. Ja nõnda ahwaleb see kuri jook inimesi laiskuse, pillamise, war-guse, tüli, riiu, tapmise, tõwe, haiguse, waesuse ja kõige suguse wiletsuse sisse, nõnda et seda ei jõua kõik nimetada, kus otsast teise peale ta inimest nii kaua loobib, kunni teda wiimaks surma suhu wiskab, saand ta temaga juba kõik sugused kurjad koledad tembud ära teinud.

Ameerika maal on nüüdsel päiwil ligi kolm miljo-nid inimesi ise oma hea tahtmisega wandega nõu wõtnud, wiina niite üks tilk wõtta. Ja nemad pea-wad täna päewani oma wandega töotust pidama, ja selle põrgu kihwti waeta kõwaste wiha waenu kand-ma. Nõnda on ka mitmes kohas wõera ja oma suu-res Isa-Wene-maal kuulda, et kasinuse seltsid asuwad, kes wiina wasta kangeste sõdiwad ja rahwa waimu harimise eest hoolt kandwad. Armsad eesti wennad,

mis arwate sest lugust, kes teie linna ja maa paikus elate? Ütlen ühe suure sõna: Nii kaua teie elu ei parane, kui wiina wõtmine ei wähene ega koguni ei lõppe.

Kurat on wiina kunsi leidnud,
Ja tent esmalt maa peal teinud,
Nagu seda „Laulu Räästas“
Laulab pitkalt Gustaw Wänjas
Nüüd tend inimesed teewad,
Seega oma otsa nääwad.
Tehke, jooge, küll te'e nääte,
Wiimaks kurati käte jääte.

11. Imelik tüli.

Üks kord tüdinesiwad inimese keha liikmed orjates ära, teine teist aidata ja ei tahtnud seda enam teha. Jalad ütlesiwad: „Miks peame meie teid kõiki kand-ma ja tassima? Muretsege ise omale jalgu, kui käia tahate!“ — Käed ütlesiwad: „Miks pärast peame meie teie kõikide eest tööd tegema? Muretsege ise omale kässa, kui teil neid tarwis on!“ Ja suu pomises: „Siis ma peaksin küll nar olema, kui ma ika weel kõhule toitu jahwan ja sõõn, et tema wõiks hästi rahul olla. Muretsege omale suud, kui seda tarwitate.“ Silmad hakkasiwad ka wasta panema, et nemad üksi pidada kõige keha eest nägema ja wahti-ma. Ja nõnda hakkasiwad ka kõik teised keha liikmed nurisema, andsiwad üks teisele teada ja tahtsiwad orjusest lahti wõtta.